

DEVELOPMENT AND ACHIEVEMENTS OF THE NEW MARKET GAADAR SCHOOL OR HOW THE BAGPIPE CLASS AT THE KALINA MALINA ART SCHOOL AT THE "HRISTO BOTEV 1872" CHITALISHTE IN NOVI PAZAR HAS BECOME A BAGPIPE SCHOOL OF NATIONAL IMPORTANCE

Abstract: The development and achievements of the New Market Bagpipe School have been explored and how the bagpipe class has become a bagpipe school of national importance. It outlines the achievements of the gauder school at regional, national and international level. Thanksgiving has been expressed to all those who are sympathetic to the development and achievements of the bagpipe school for its 32-year existence.

Author information:

Danail Zhelyazkov

Master in Social Counseling

Department of Social Pedagogy

at "Konstantin Preslavsky" - University of Shumen

✉ esd32@abv.bg

🌐 Bulgaria

Keywords:

Development, achievements, bagpipe, bagpipe school, national.

З апознаването на децата с музика от най- ранна възраст е от особено значение за бъдещото им възпитание, обучение, развитие и социализация. Това е процес, който изисква голямо внимание, професионализъм, търпение, любов към музиката и децата от страна на преподавателите по музика. Проблемът за музикалното възпитание и обучението на децата по гайда е актуален и с това, че това е инструмент присъстващ в българската музикална култура от векове наред.

I Говорейки за развитие и постижения не мога да не призная една своя слабост и несигурност. От 1985 до 1988 година не пуснах нито един мой възпитаник на конкурс – регионален или национален. По това време смятах, че не сме готови да се преборим с големите и вече утвърдени школи в страната, което считам за своя голяма и груба грешка. Това, тогава, го правех с цел да не нараня и да не накърня желанието за свирене на гайда и изпълнителското самочувствие на възпитаниците си, макар да разполагах с много добри и много добре подготвени ученици. Нашите изяви в този период бяха много, но само на местна сцена и от местен характер – предимно участия в концерти и във фестивали като “Станата пее” и “Кирека” /местности край Нови пазар/. Този период премина в обучение не само за моите ученици, а и за самия мен. Той включваше главно натрупване на опит, набавяне на нотен и слухов материал и най-важното – на самочувствие каквото никак няхмахме. Може би и поради тази причина моите ученици по-късно не участваха в нито един фестивал, с изключение на Националния събор за народно творчество в гр. Копривщица, който за мен е много важен и ценен и се провежда веднъж на пет години.

И така до 1989 г. когато след участие в конкурсната програма на Национален фолклорен конкурс на името на Филип Кутев във фолклорни празници “Славееви нощи” гр. Айтос на Мирослав Венков Минчев бе присъдено II място, а Мирослав Георгиев се класира на III място. Във всяко едно начинание, в която и сфера да е то, първите винаги се помнят, независимо че след тях има много други, с много по-добри резултати от техните. За нашата гайдарска школа в Нови пазар, първите, които прокараха пътя и направиха така че за нея да се говори с уважение бяха Мирослав Венков Минчев и Мирослав Георгиев.

От тази година /б. а. 1989/ нататък за мен конкурсите са най-важни, те са барометър за нивото на моите ученици и самия мен, защото конкурсът винаги гарантира ниво и качество. Това е мястото където можем да обменим мнение, да си сверим часовника към момента, и най-

важното – да почерпим опит от другите водещи преподаватели и школи, които по това време не бяха никак малко като: Диньо Маринов – Варна; Кольо Софенков – Котел; Недялко Цонев – Шумен; Велин Велинов – Добрич; Стойчо Стоев – Добрич; Иван Борисов – Дулово; Енчо Пашов - Пловдив и много други с центрове Бургас, Ямбол, Сливен, Калофер, Раднево и др. След участието ни в първия ни конкурс в гр. Айтос, на всеки следващ се носеше касетофон с два комплекта батерии и се записваше всяко изпълнение на гайда, без значение нивото и качеството на изпълнението. Това обикновено го правеха самите ученици или техните родители, които бяха много всеотдайни и много ни помагаша в нашата работа . Тук е мястото да благодарим на бащата на Мирослав Минчев, за това че започна да изработва и ремонтира гайди; за всеотдайната помощ на родителите на Младен Росенов, Камен Михайлов, Калоян Колев, Милко Няголов и др. След конкурса прослушах всеки запис и ценните се събираха в нова архивна касетка, а хората нотирах. Всичко това продължи над 10 години.

Трябва да отчете и голямата помощ, която оказа сборникът “Пиеси за гайда” на Диньо Маринов и Кольо Софенков – ДИ “Музика”/август 1990 год. Сборникът съдържа 86 пиеси. Авторите са били допуснати до партитурите и звукозаписите на Оркестъра за народна музика към БНР за да съставят този сборник с едни от най-емблематичните пиеси за гайда, с което не само се обогати музикалната литература за гайда, но и се улесни педагогическия процес . Този сборник се прие като явление и изигра много важна роля за преподавателската дейност в бъдеще. На база на него бяха направени всички учебни музикални програми по гайда в специализираните музикални училища в страната и съответно в избора на конкурсна програма за кандидатстване за прием в тях. От моите ученици, в Средното музикалното училище в гр. Котел /сега НУФИ “Филип Кутев”/ продължиха Мирослав Минчев, Блага Йорданова, Гергана Живкова, Иван Колев, Милко Душков, Венцислав Стефанов, Камен Красимиров, Боян Арнаудов, Радослав Димитров, Ивалин Ивалинов; в НУФИ с. Широка лъка: Боян Добрев, Методи Малинов, Явор Добрев; в НУИ “П. Пипков” гр. Плевен: Петко Първанов, Калоян Атанасов; в НУИ “Д. Христов” гр. Варна: Милен Георгиев; в средните училищата със специализирано изучаване на фолклорна музика /познати под името музикални паралелки/: в СОУ “Сава Доброплодни” Шумен - Кольо Мирчев, Стоян Жеков; в Музикална паралелка гр. Бургас - Георги Атанасов; в гр. Силистра – муз. паралелка – Стоян Жеков.

През 1995 г. излезе и сборникът “Самоучител по гайда” на Мария Стоянова.

От създаването на класа по гайда до днес, за всичките 32 години, през него са преминали над 250 деца, част от които идват и си отиват след месеци, година, две обучение, но всеки от тях носи спомена поне за една мелодия, изпълнена на гайда и спомените за вълнуващите часове в читалището. Изявени гайдари на класа по гайда, които не продължиха с музикално образование, но продължиха да свирят и се развиваха като добри изпълнители и оркестранти са Минко Колев, Николай Пламенов, Младен Росенов, Женья Тинкова, Мирослав Георгиев, Павлин Стефанов, Галин Господинов, Кольо Мирчев, Гошо Вичев, Антон Руменов, Галин Недялко, Мирослав Стефчев, Мехмед Мехмед, Айгют Мехмед, Давид Даниелов и др. Моят Новопазарски клас по гайда, създаде ученици, които избраха музиката и гайдата за свое житейско призвание. Сред тях са завършилите: в АМТИИ Пловдив: Милко Душков – докторант и оркестрант в академичния представителен оркестър; Венцислав Стефанов; Камен Красимиров – настоящ оркестрант на ансамбъл Пирин – Благоевград; ШУ “Епископ Константин Преславски” специалност музикална педагогика и специализация гайда завърши Мирослав Минчев – преподавател по гайда в музикалната паралелката в СОУ и същевременно преподавател в ШУ “Епископ Константин Преславски”; Георги Атанасов – преподавател по

музика във Варна; Боян Добрев – учител по музика и гайда в Провадия; Иван Колев; Петко Първанов.

Не мога да не отчета и факта, че нашата школа възвърна изпълненията на еднородните камерни гайдарски състави: дует, трио, квартет, квинтет, секстет в страната защото този вид музициране беше абсолютно изоставен още през 60-те и 70-те години на XX в. като несериозен и не плодovit. Някои автори на фолклорни обработки за еднородни камерни състави тотално го отричаха. За пръв път ние изпълнихме многогласна музика с голям оркестър от гайди. Имаше такива /тамбурашки, гъдуларски/ оркестри, но за гайдарски от този вид не се и помисляше. Нашето първо участие с еднороден състав беше през 1993 г. на Международен фолклорен конкурс гр. Тетевен. Участвахме с трио гайди /присъдено II място/, след което веднага бяхме последвани от школи в страната – Варна, Котел и др. През 1999 г. се създаде и големият гайдарски оркестър на Нови пазар, който наброяваше от 15 до 30 гайди в най-добрия случай. При този оркестър новото беше, че за първи път се смесиха трите вида основни (джура) високи гайди “сол”, “ла”, “ре”. Гайдарският оркестър беше създаден експериментално, по повод едно турне в Украйна през 1999 г., но започна да функционира от новия сезон на 1999-2000 г. Така се случи, че по това време много добри гайдари от учениците ми не отидоха да учат в музикалните училища. Такива бяха Младен Росенов и Женья Тинкова, които учеха в гр. Търговище, но продължиха да посещават школата до завършването си на XII клас. Имаше и такива, които бяха започнали да свирят много късно или пък искаха да се занимават с нещо различно от музиката. Това са Павлин Стефанов, Мирослав Стефчев, Любомир Куцаров, Георги Вичев и др. Но истинската причина за създаването на състава са децата, които бяха на различна възраст, макар да започнаха да свирят в една и съща година. Това са Милко Душков, Венцислав Стефанов, Камен Михайлов, Калоян Колев. Те бяха в I, II, III, IV клас. На следващата година – Боян Добрев, Боян Арнаудов, Антон Руменов. Сред тях безспорен първенец беше Милко Душков, а всеки от останалите се стремеше да догони по-добрия пред него. По тази причина всички те завършиха музикално образование и се развиха като добри музиканти. Разбира се, за отговорни концерти и конкурси се викаха бившите възпитаници, по онова време ученици в музикалните училища и студенти – Георги Атанасов /Каспито/, Галин Недялков, Методи Малинов, Петко Първанов, Иван Колев и др. Въпреки краткото съществуване на състава – от 2000 до 2005 г., той получи широка популярност и предизвика голям интерес с концертната си дейност. Сработката беше уникална. Синхронът и балансът на видовете гайди беше строго определен – баланс между ниска “ре” гайда и среда “сол” гайда и само за цвят “ла” гайда. За успеха на състава говорят наградите: Голяма награда; Специална награда; Първи награди и една единствена Втора награда на Международния конкурс “Фолклор без граници” 2002 г- гр.Добрич. Нека не прозвучи като оправдание, но на този конкурс не беше присъдена Първа награда. След продължително обсъждане на участията в конкурса 13 членното жури, поради противоречия при журирането на първата награда, не присъди такава. Бяха присъдени две Втори награди – едната на състава от муз. паралелка при СУ “Л. Каравелов” гр. Пловдив, а другата – на Нови пазар /нас/. След награждаването бях поздравен от много колеги и специалисти и всички те споделиха, че според тях сме оцетени в оценката. Част от членове от журито също ме поздравиха и споделиха едно и също нещо - че резултатът е такъв, защото една част от участващите в журито са преподаватели в АМГИИ гр. Пловдив, включително и Председателя на журито, и те са лобирали за техния състав.

През 2005 г. Гайдарският оркестър при НЧ “Хр. Ботев” гр. Нови пазар беше поканен да участва в редица концерти под егидата на президента Петър Първанов и на Иван Гранитски.

Това са концерти в градовете Албена, Балчик, НДК – София и др. Покана за 15 концерта в страната съства получи и на следващата 2006 г., но тогава той вече не съществуваше. През месец май 2005 г. на конкурса “Вълшебни ритми” в гр. Нови пазар цялата зала аплодираше по време на конкурсната програма и на гала-концерта изпълнението на Гайдарския оркестър, и се радваше на присъдената му поредна Първа награда. Само аз знаех, че за последен път чувам оркестъра и че тази Първа награда е и Последната му Първа награда. Разбира се, след 5 години, през 2010 г. събрахме на място състава в гр. Копривщица и съставихме 6 минутна програма. Съобразявайки се с новите и с малките ученици свирихме едногласно /тути/. Бяхме отличени с Лауреатска награда за Отлично представяне, но съставът нямаше нищо общо с предните две явявания от 2000 и 2005 г.

Само ако бях споменал идеята си преди да беше съставен и чул оркестъра това би прозвучало като виц тогава. По този повод много специалисти изказаха мнение, ето някои от тях: /Национален събор Копривщица/ 2000 г. от Елена Кутева “За мен една от най-големите изненади на събора е гайдарският оркестър от Нови пазар”. Такива са изказванията на академик Н. Кауфман, проф. Милчо Василев, Георги Андреев и мн. други. Класът по гайда активно участва в утвърдените конкурси в страната в градовете София, Стара Загора, Ковачево, Хасково, Варна, Котел, Тетевен, Русе, Айтос, Нови пазар и др. Четири пъти участва в Национален събор за народно творчество гр. Копривщица. Класът има записи на гайдарски оркестър и индивидуални изпълнения в радио Шумен, БНР, БНТ, записи в Англия, Германия, Австрия.

Съвместно с председателя на читалището Емил Мирчев основахме единствения в България и на Балканския полуостров национален конкурс за гайдари “Вълшебни ритми” през 2003 г.. Конкурсът се провежда вече 15 години под патронажа на Министерство на културата, община Нови пазар и НЧ “Христо Ботев 1872 г.”.

На първия конкурс, в деня на награждаването академик Н. Кауфман сподели: “Този конкурс, само за гайдари е първият по рода си. Присъствах на историческо събитие, което досега не е ставало нито в България, нито на Балканите. От сърце благодаря на организаторите, на община Нови пазар и НЧ “Хр. Ботев 1872 г.” гр. Нови пазар. Организацията беше много добра, като по часовник. Поздравявам домакините с представянето им. Гайдарската школа в Нови пазар е една от най-силните в България”.

По повод честването на 20 г. от създаването на гайдарската школа в Нови пазар, през 2005 г. беше издаден дискс 24 пиеси, изпълнени от гайдарския оркестър. Записите бяха направени само за 2 дни, защото не разполагахме с повече време, а и е трудно се съберат толкова гайдари. Дискът беше издаден заради голямото настояване на участниците в гайдарския оркестър, и за това им благодаря. Иначе за състава щеше да остане само словесния спомен.

По повод 25 годишния юбилей също бе издаден звукозаписен диск, в който са останали имената и постиженията на моите ученици Галин Господинов, Боян Арнаудов, Явор Митев, Камен Михайлов, Венцислав Стефанов, Милко Няголов, Младен Иванов, Мирослав Минчев, Георги Георгиев. В диска има и мои изпълнения.

В съавторство с Милко Душков, по повод 25 годишния юбилей създаването на гайдарската школа в Нови пазар, издадохме най-големия сборник с гайдарски пиеси до момента, който съдържа 175 пиеси за гайда /изд. Фабер 2010 г./. В съдържанието на сборника

влязоха емблематични пиеси на големите майстори на гайдата, чиито записи се криеха и пазеха. По тази причина бяхме колкото хвалени от едни, толкова и критикувани от други колеги. Моето мнение е, че сборникът е добър, харесван и използван от колегите, съдя по това, че още от следващата година влезе в учебните програми на НУФИ и АМГИИ – Пловдив, както и в репертоарния избор на участниците в конкурсните програми.

По случай 25 годишния юбилей на Школата, през май 2010 г. ТВ студио Нови пазар направи филма “Нека да звучи гайда докато ни има”, за класа по гайда. Режисьор на филма е Пенка Златева, а негов оператор и монтажист Данаил Иванов. Филмът беше направен много хубаво, за което благодаря на Пенка Златева и екипа и дълги години беше проектиран по Новопазарската телевизия. През април 2013 г. отново ТВ студио Нови пазар направи втори филм по случай честването 10 години на конкурса “Вълшебни ритми” по сценарий на Галина Александрова. Оператор и монтажист на филма е Данаил Иванов.

През 2013 г. /изд. Фабер/, с моя първи ученик и настоящ колега-преподавател Мирослав Минчев, в съавторство издадохме два сборника “Макамлийски мелодии” I и II част. Сборниците са класифицирани жанрово по следния начин: I част съдържа два дяла – първият предоставя за изучаване бавни мелодии, а вторият 63 пиеси за гайда. II част на “Макамлийски мелодии” също е разделен на два дяла: първи дял включва пиеси популярни с изпълнението си от камерни ансамбли, пригодени за изпълнение в диапазон и тоналности, подходящи и възможни за изпълнение на гайда; втори дял се състои от известни и обичани пиеси из репертоара на сватбарските оркестри и водещите изпълнители на народна музика също пригодени за изпълнение на гайда. “Макамлийски мелодии” е първият двучастен /двутомен/ сборник, в който пиесите структурно са разделени в четири основни жанрови полета. Рецензенти на “Макамлийски мелодии за гайда” са доц. Мария Стоянова и доцент Николай Андриянов. Доцент Андриянов в предговора на сборника пише: “Данаил Желязков и неговият изявен ученик Мирослав Минчев се заемат с нелеката задача да съставят и издадат сборник с гайдарски пиеси. Осъществяването на подобен проект изисква не само прецизен подбор на произведенията за този народен инструмент, а и креативен подход към проблемите на гайдарското изкуство и неговите образователни аспекти. Не е случайно, че съставителите се насочват към проблема за репертоара, който е актуален както за обучението по гайда, така и за инструменталното обучение въобще. Широко разгърнатата педагогическа и изпълнителска дейност на Данаил Желязков и Мирослав Минчев обуславя практическата насоченост на труда им.”

С “Пиеси за гайда” и с “Макамлийските мелодии” в нототеката, създадена в Новопазарската гайдарска школа от мен и от двамата мои възпитаници-съавтори и предоставена за масово ползване, съществуват 330 музикални пиеси за гайда. Смятам, че с това допринесохме за обогатяването на музикалната литература за гайда и успяхме да съхраним част от музикалното наследство на старите майстори, като целта ни е това наследство да се изучава и изпълнява и след нас. Явно постиженията на Новопазарската гайдарска школа са оценени подобаващо, тъй като през 2001 година бях поканен в Шуменския университет “Епископ К. Преславски” като хоноруван преподавател по гайда до 2008 г, а от есента на 2009 г. бях поканен като лектор да преподавам гайда в НУФИ “Ф. Кутев” гр. Котел, а от есента на 2013 г. съм назначен там като щатен преподавател.

Тъй като всяко нещо си има начало и край, реших през тази година, 2017, да приключа с преподавателската си дейност в гр. Нови пазар. Това е много трудно, мъчително и болезнено решение за мен, което отлагах цели пет години. Достигнах до това решение поради физическа невъзможност да работя по този начин. В продължение на 5 години пътувах всяка седмица по 250 км. тоест 1000 км. на месец, за да работя с класа по гайда и с гайдарския оркестър в гр. Нови пазар. Дейността ми се свеждаше до пътуване в петък на обяд Котел – Нови пазар, а след обяд имам 6 или 7 часа гайда и репетиция с оркестъра. Почивен ден – само събота. В неделя от 9 ч. – отново карам 6 или 7 часа гайда и провеждам репетиция с гайдарския оркестър. След това веднага следва пътуване Нови пазар – Котел. На всичко това, ако беше се случило преди 32 години, най-вероятно не бих обърнал внимание, но с течение на времето и натрупването на годините умората си казва думата. В заключение на всичко казано до тук искам да призная една тайна: независимо къде съм работил и къде работя в момента, гайдарската школа в Нови пазар си остава голямата моя любов, на която посветих 32 от най-хубавите си години. Може би останах длъжник на най-близките си хора. Това са моята съпруга Светлана, дъщеря ми Еница, моите родители, родителите на съпругата ми, сестра ми. Всички те винаги оставах на втори план, след работата ми в школата, след концертните и конкурсни програми, но това не е само моя (и тяхна!) съдба. Такава е съдбата на всички онези, които работят в сферата на изкуството и културата. Затова благодаря на своите близки за търпението и разбирането. Когато правих справка за резултатите и постиженията на школата през годините, се сетих за едно интервю на моя учител Недялко Цонев, публикувано преди много години във в. Шуменска заря. Там той казва: “Музиката няма нито дъно, нито таван”. Аз не смятам постиженията си нито за млади, нито за големи, а за реални, постигнати според моите и на моите възпитаници сили и възможности. Музиката е необятна вселена, космос, който няма връх, а с трите сборника, които издадохме в съавторство с Милко Душком и Мирослав Минчев, успяхме да онаследим една малка част от творческото наследство на старите майстори, което абсолютно доказва, че музиката няма дъно. В този ред на мисли искам да споделя и една мисъл на големия Николай Хайтов от разказа Дервишово семе: “Едно е да искаш, друго е да можеш, а трето и четвърто – да го направиш. Още от първите години на създаването на класа по гайда аз силно исках, желях и вярвах, че ще направя тази Школа. Колкото до моженето, опитвах и се мъчех да мога, а доколко успях – ще оставя да кажат Другите. За да направиш нещо се иска много любов, постоянство и всеотдайност. Аз дали направих нещо, също не знам. Това нека решат Други.

След този анализ искам да допълня, че трудно се създава всяко ново нещо, но още по-трудно е то да бъде съхранено и запазено. Затова абсолютно не ми е безразлично каква ще е съдбата на Школата по гайда в Нови пазар. Стъпих на Новопазарската сцена на 20 години, като оркестрант, след което прекарах дълги години зад кулисите, в ръкавите на сцената, изчакайки поредното изпълнение на индивидуален изпълнител, камерен гайдарски състав, или голям гайдарски оркестър. През последните 13 години прекарах и много часове като жури на конкурса “Вълшебни ритми”. Не мога да кажа колко са часовете, прекарани на сцената, но мога да кажа, че винаги излизах от тази зала, която аз наричам “храм на културата”, вдъхновен, зареден с положителна енергия и обнадежден, че другия път всичко ще бъде още по-добре. Тази година, през месец май присъствах на изключително събитие. Бях поканен на премиерата на Вилиян Радев, която беше и негова дипломна работа пред Великотърновския университет, представена на Новопазарска сцена. Вилиян е възпитаник на Новопазарската школа и класа по кавал на Ивайло Петров и негов първи ученик. Вилиян избра да учи и завърши в НУФИ “Ф. Кутев” средното си образование, а сега и университета във Велико Търново. Спектакълът се казваше “Добруджа по жътва”. Беше невероятно, изключително представление. Присъстваха

преподаватели от катедра музика към университета. Залата, както винаги, беше препълнена с правостоящи. По време на спектакъла имаше моменти, в които дори и муха да беше бръмнала би се чула. Всичко това ставаше заради българските фолклорни музика, танц и песен, които Вилиян умело представяше. След приветствените слова на официалните гости поздравих Вилиян и побързах да изляза от залата, защото в такива моменти се вълнувам много. Това си ми личи много. На паркинга бях достигнат от мои ученици, участници в спектакъла, родители и бивши ученици. По тази причина не успях да си тръгна веднага. Тогава излезе Ивайло Петров, когото познавам от малък, от IV клас. Поздравих го и забелязах, че никога не съм го виждал в подобно състояние. Той беше толкова развълнуван, че дори не можеше да говори. Качихме се в колите си и си тръгнахме. Жена ми ме запита дали ми е харесал концерта. Отговорих с да, много, но всъщност си мислех съвсем друго. Че нищо не е било напразно. Всичкият труд през годините си е струвал, щом такива като Вилиян (светъл лъч на таланта му!) ни просълзяват и ни карат да се вълнуваме. Искам да пожелаая на своя заместник, който и да е той, много търпение, любов и всеотдайност; да запази и продължи традицията в Нови пазар да звучи гайда; да се радва и постига успехи по-високи от моите; да изживее мигове, каквито аз изживях с моите възпитаници. Искам сърдечно да благодаря на всички, без изключение, с които имах щастието да работя: от първия, най-големия – Емил Мирчев до човека за всичко в читалището – за чистач, пазач, поддръжка, осветление, когото всички наричат Свакото, а всъщност името му е Неджиб. Това са една шепа хора, от които всеки е не дялан, а шлифован камък поотделно в работата си, и затова в екип работят като една добре смазана машина. Уникален е фактът, че поради натовареността на културния календар – в рамките на две седмици се правят два национални конкурса: за акордеони и за гайди. В неделя се свалят афишите за единия, а в понеделник се слагат афишите за другия конкурс. И отново се приемат хора и жури от цялата страна. Това изисква страхотна организация и както казах вече работа в екип. Обикновеният зрител вижда само едната страна на медала – добрия концерт, добрата организация, доброто посрещане, а всичко останало си остава зад кулисите. Всичко това го казвам не като страничен наблюдател, а като дългогодишен член на Управителния съвет на читалището и човек, много добре запознат с проблемите в културата и в частност в читалищното дело. Скъпи мои дългогодишни колеги, приятели, читалищни дейци, съмишленици, пожелавам Ви крепко здраве. Всичко останало Вие го можете по-добре от другите. Благодаря Ви за чудесните мигове, изживени и прекарани заедно, през всичките тези 32 години.